

Jezsuita misszió

Varga László:

Jezsuita misszió. A mezőkövesdi Kistemplom

☒ Arról a Kistemplom-ról emlékezik ez az írás, amely Mezőkövesden az egykori Kavicsos-tó partján, immár torony nélkül, elhagyottan árválkodik. Ez a templom az alapító Jézus Társasága szerzetesrend apostolainak vezetésével kivirágoztatta az itt élők vallási, kulturális és társadalmi életét.

Az egykor benne élőknek kötelessége megörökíteni, és az utódoknak továbbadni azt a közösségépítő munkát, amelyet ez a templom nyújtott.

A Jézus Társasága szerzetesrend megalapítását 1540. szeptember 27-én hagyta jóvá III. Pál pápa az alapító Loyolai Ignác által benyújtott rendi alkotmány alapján. A jóváhagyás dokumentuma a Regimini Militantis Ecclesiae kezdetű pápai bullában található.

Ez a gyűjtemény, amely 470 évvel az alapítás után jelenik meg, nagyon röviden, legalább az általános ismeret szintjén szeretné bemutatni a jezsuita szerzetesrend történetét.

A hittérítő missziós út vezette őket Mezőkövesdre, ahol testet-lelket felemelő munkájukkal mintaszerű, messze sugárzó vallási közösséget hoztak létre.

Időszerű az emlékezés. A Jézus Társasága Magyarországi Rendtartománya 2009-ben volt 100 éves. Ideje az emlékezésnek Mezőkövesden is. Emlékezni azokkal, akik még tudják, hogy milyen áldásosan működött a mezőkövesdi Jézus Szíve Kistemplom és jezsuita rendház, és emlékeztetni, tanítani azokat, akik

már/vagy még semmit sem tudnak arról, hogy mekkora vallási, erkölcsi, kulturális és társadalmi fejlődést jelentett a jezsuiták tevékenysége az akkori lakosság életében és honnan ered ma is éltető hatása.

A Kistemplom alapkövét 1922-ben tették le, 1923. január 21-én felszentelték és megkezdte működését. Összesen 28 évig működhetett itt a magyar jezsuita rend és már 1950-ben felszámolta, elüldözte őket a kommunista rendszer.

Hol tartanánk, ha az elmúlt száz éven át töretlenül tevékenykedhettek volna a jezsuiták Mezőkövesden?

A jezsuita rend hazánkban a szétszóratás óta nem tudott megerősödni, kevés a felszentelt pap és a segítő testvér. A Kistemplom működtetését nem tudták vállalni az 1989-es rendszerváltás után. A rendházat azóta lebontották, elárvultan áll a kongregációs kultúrterem és lebontották a Kistemplom tornyát is. Harangjait az újonnan épült rangos Jézus Szíve-templom tornyába költöztették. Sokan vagyunk, akik ennek a templomnak és rendháznak a falai között serdültünk fel, itt kaptunk lelki útravalót. Szomorúan látjuk a templom csonka oromfalát a szerényen kiemelkedő torony nélkül és kérdezzük, mi lesz a sorsa a templomnak? Most a templom belseje kifosztott, elhagyott, és a kegyetlen elmúlás látványát nyújtja. Hálátlanság ez! Nem ezt érdemli az imádság és a szeretet háza. Nem ismerek templomot, amelyik ilyen sorsra jutott!

Ez a templom zsongó hitélettel volt tele. Minden korosztály zsúfolásig megtöltötte az ünnepi miséken, litániákon és lelkigyakorlatokon. Tízezrek vándoroltak ide az egész országból a Jézus Szíve búcsúkra. Missziós tevékenysége túlterjedt határainkon. Istennek hála! A Kistemplom-ról vezetett kéziratos dokumentumok megmaradtak és megtalálhatók a Jezsuita Történeti Könyvtárban Budapesten. Ezek képezik az alapját ennek a gyűjteménynek, kiegészítve a még élő tanúk emlékeivel.

Varga László
lokálpatrióta, okleveles gépészmérnök,
nyugalmozott iparjogvédelmi főtanácsos